

k vdp. faráři na faru. Avšak »starý Brunát«, 81letý kostelník, nebyl přítomen a dp. faráři nebylo známo, kam obrazy byly uloženy. S těžkým srdcem ubíral jsem se s Fr. O. domů. Tu v posledním okamžiku vrátil se starý kostelník a ukázal nám, když jsme se obrátili, mezi dvěma milostný obraz, předobré oči Panny Marie. Nelze vypsati, jakou útěchu a radost cítil jsem v onom okamžiku. Snad to byla zvláštní předtucha toho, co se dělo doma, že měl jsem hroznou tíhu na srdci, již mne pohled na Kyjovskou Matičku zbavil. Když jsem se navrátil domů, čekala na mě hrozná chvíle, pro niž mě však dobrá Máti Kyjovská posílila: bylo mně konstatovati smrt dobrého otce a stisknouti mu oči na vždy.

J. E. P.

Je známo, že Matička Kyjovská už jímá se zvláště ráda nemocných dětí. Přímo nápadná je však tato událost: Dva náctiletá naše dcera onemocněla na záškrť. Lékař ihned konstatoval, že na lidskou pomoc je pozdě. Ještě v den odvezení dítěte do nemocnice, odebral se nešťastný otec s jistým jeho známým pěšky do Kyjova a přes špatné počasí — byl prudký vítr — modlili se hlasitě po cestě sv. rúženec. Přes 30 injekcí dostala dceruška a byla již zaopatřena sv. svátostmi. Z ochoty k jednomu známému postižené rodiny odebral se nemocniční lékař k lůžku umírajícího děvčátka, aby jak později se přiznal, konstatoval konec jejího utrpení.

Tu pojednou vyvstal

na dítěti pot — bylo zachráněno. Lékař sám tvrdil, že si přirozeným způsobem toto uzdravení vysvětliti nemůže.

Št. R.

Stará vdova M. K., pilná navštěvovatelka kaple, vypravovala, že jednoho večera, když ležela těžce nemocná v plzeňské nemocnici, zaslechla náhodou poznámku lékařovu, že do rána již nevydrží, nastane-li komplikace. Odevzdána do vůle Boží, s plnou důvěrou obrátila se v úpěnlivé modlitbě o pomoc k Panně Marii Kyjovské a byla uzdravena. Slíbila za to Matičce Kyjovské, že jí zůstane věrnou.

J. E. P.

